

M.I. Formačný materiál (marec)

Úmysel modlitby na mesiac marec

Aby celá Cirkev svojou modlitbou podporovala Svätého Otca, pápeža Františka.

Biblický text: Mt 16,13-18

Keď potom Ježiš prišiel do okolia Cézarey Filipovej, pýtal sa svojich učeníkov: „Za koho pokladajú ľudia Syna človeka?“ Oni vraveli: „Jedni za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní za Jeremiáša alebo za jedného z prorokov.“ „A za koho ma pokladáte vy?“ opýtal sa ich. Odpovedal Šimon Peter: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha.“ Ježiš mu povedal: „Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach. A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“

Cirkevné učenie: Ján Pavol II., *Homília na sviatok sv. apoštolov Petra a Pavla*, 29. júna 2000.

«A za koho ma pokladáte vy?» Túto otázku položil Ježiš učeníkom počas cesty Galileou. Apoštoli sa Ježiša často pýtali na rôzne veci. Tentokrát sa pýta on. Ide o veľmi premyslenú otázku, ktorá si vyžaduje patričnú odpoveď. V mene všetkých prehovoril Šimon Peter: «Ty si Mesiáš, Syn živého Boha.» Odpoveď je nezvyčajne jasná. Dokonale sa v nej odzrkadľuje viera Cirkvi. Môžeme v nej uvidieť aj zrkadlový obraz seba samých. Zvláštnym spôsobom vidí v slovách sv. Petra sám seba biskup mesta Rím, ktorý je z Božej vôle Petrovým nástupcom. Peter, ty si blahoslavený, lebo tá zásadná pravda, ktorú Cirkev vyznáva svojou vierou, sa mohla zjaviť v tvojej ľudskej mysli iba Božím pôsobením. «Ty si Mesiáš, Syn živého Boha.» Slová, ktoré vypovedal Peter, vychádzajú z hĺbky Božieho tajomstva. Zjavujú najvnútornejšiu pravdu, zjavujú samotný Boží život. Peter sa stáva pod vplyvom Božieho Ducha svedkom a vyznávačom tejto nadprirodzenej pravdy. Jeho vyznanie viery sa stáva trvalým základom viery Cirkvi. «Na tebe postavím svoju Cirkev.» Kristova Cirkev stojí na viere a vernosti Petra.

Zo spisov sv. Maximiliána: Časť prednášky pátra Kolbeho s názvom: *Duchovný život je dôležitejší ako naša činnosť*.

Keď sa jeden zo žiakov sv. Bernarda stal pápežom, po nástupe na Petrov stolec sa často obracal na svojho učiteľa s prosbou o radu a usmernenie vo veciach spravovania Cirkvi. Svätec mu písal: Nech sú prekliate tie povinnosti, ktoré možno aj súvisia i s riadením Cirkvi, no prekážajú ti v tvojom duchovnom živote. Všetky tie práce, hoci aj tak sväté, ako riadenie Cirkvi, musíme považovať za vonkajšie záležitosti. Podstatný je duchovný život. Ostatné veci treba pokladať za druhoradé, menej dôležité. Ako si predstaviť v praxi duchovný život, život z viery? Je to ako byť

perom v ruke pisára alebo štetcom v rukách maliara. Duchovný život spočíva v tom, že sa dáme čo najdokonalejšie viesť tomu, kto nás má vo svojich rukách.

Objasnenie textov

Existencia pápežského úradu je pre dnešných katolíkov niečím samozrejším. Stal sa nám bližším počas pontifikátu slovanského pápeža, sv. Jána Pavla II. Zväčša sa však nezamýšľame do hĺbky nad službou Svätého Otca. Útočiskom a skalou bol už v Starom zákone Boh. Otec buduje Cirkev na najmocnejšej skale, na neochvejnom základe, ktorým je Ježiš. Predsa však Boží Syn, ktorý „ide k Otcovi“, nechce nechať Cirkev ani zdanlivo opustenú. Dáva nám viditeľný znak tohto základu, ktorým je Peter (po aramejsky *Kéfas*), čiže skala, útočisko. Po Petrovi je touto skalou každý jeho nástupca – biskup Ríma.

Úvaha

Svätý Otec je často nazývaný „Petrom dnešných dní“. V Božom pláne má apoštol Peter i každý jeho nástupca zvláštne miesto. Keď sa Peter započúval do Otcovho Slova, spoznal Mesiáša a vyznal, že Ježiš je „Syn živého Boha“. Zároveň bol však Peter človekom z mäsa a kostí. Na stránkach Svätého písma často vidíme jeho námahu v boji s vlastnými slabosťami a hriechnosťou. Jeho silou bola bez pochýb dôvera v Boha a blízkosť s Ježišom. Z tejto dôvery a blízkosti sa vyronili Petrove slzy dokonalej ľútosti krátko potom, ako sa nepriznal, že je Kristovým učeníkom. Tento nezvyčajný apoštol ukazuje svojim životom cestu k svätosti, ktorou nebude kráčať len každý z jeho nástupcov, ale aj my všetci. A hoci má každý človek svoju vlastnú, výnimočnú cestu, všetci máme skúsenosť so svojimi pádmami a následným vstávaním. Každý z nás zažíva momenty, v ktorých treba vyznať vieru.

Započúvajte sa i do slov otca Maximiliána, ktorý hovorí, že žiadna cesta nám nikdy nesmie zacloniť náš cieľ. Nech už vykonávame akékoľvek povolanie, tým cieľom je vždy Boh a jeho blízkosť, čiže svätosť. K tomu istému cieľu kráča viditeľný základ Cirkvi, ktorým je Svätý Otec, ale aj my, najmenšie kamienky na jej dome.

Otázky

Ktoré momenty v príbehu sv. apoštola Petra sú mi blízke? Čo ma upútalo? V čom ho chcem nasledovať? Kým je pre mňa osoba Svätého Otca? Ako chápem jeho miesto a úlohu v Cirkvi? Poslúcham slová pápeža? Čítam jeho listy, posolstvá, cirkevné dokumenty? Aký význam majú v mojom živote? Ktoré činnosti mi bránia v dobrom duchovnom živote a bránia mi robiť pokroky na ceste k Bohu? Čo konkrétne môžem urobiť, aby sa to zmenilo? Nezanedbávam pre svoju nesprávne žitú nábožnosť povinnosti vyplývajúce z môjho povolania? Ako môžem svoj duchovný život rozvíjať pri plnení svojich každodenných záväzkov?